Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Pi d'en Gallifa

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Torrent de Manyans - Veïnat de Gemir - Zona de Dosrius
Emplaçament	A la vessant sud-est del turó de can Gaspar, darrera del convent de l'Oasi de Jesús Sacerdot
Alçada:	255m

Coordenades:

Latitud:	41.57823
Longitud:	2.41734
UTM Est (X):	451428
UTM Nord (Y):	4603113

Classificació

Número de fitxa	08075 - 427
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estil / època:	Modern
Segle	XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Colonitzat per l'heura, sense branques ni fulles.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN pel Decret 328/1992, Acord de Govern 150/2014
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08074A01900008
Fitxes associades:	Llegenda del pi d'en Gallifa Parc del Montnegre i el Corredor
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/06/2018 - 02:00

Descripció

Exemplar de pi blanc (Pinus pinea AC) situat a la llera del torrent, en una zona de bosc de pins, a la brolla de can Martí de la Pujada. Es troba en males condicions de conservació, malalt, amb algunes parts seques i colonitzat per l'heura. Conserva el llarg tronc central, que es bifurca a la part superior. En origen presentava unes mides de 32 metres d'alçada, per 1,30 metres de volta de canó i un diàmetre de 0,58 metres de tronc. Al costat del pi hi ha una placa metàl·lica que al·ludeix a un fet històric ocorregut l'any 1849. La placa fou instal·lada per l'A.C. Els Planells l'any 1997.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'espècimen: Pi Gros, Pi d'en Martí. L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor.

Història

L'exemplar fou declarat Arbre d'interès local per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Dosrius (data 15-12-1988) i Arbre d'interès local de Catalunya per la Generalitat de Catalunya, en data 02-03-1990 (DOGC núm. 1262), per les seves dimensions, antiguitat i la seva història. Alhora també està declarat Arbre d'interès comarcal pel Consell Comarcal del Maresme. Se'l considera l'arbre més vell de la comarca i se li calcula una antiguitat d'uns 250 anys. El pi va ser l'escenari d'un fet tràgic ocorregut el 14 d'agost de l'any 1849. En Josep Gallifa, fabricant i regidor de l'ajuntament de Mataró, va ser assassinat per una colla de lladres, encapçalats pel seu masover Andreu Villaret. El van lligar al pi i en demanaren un rescat que no aconseguiren pagar. Per aquest motiu l'apunyalaren i torturaren fins a la mort. Els criminals varen morir executats al garrot a la platja de Mataró. El succés va causar una forta impressió a la societat de l'època (fins i tot va donar lloc a un popular romanço cantat).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE DOSRIUS (1997). Normes subsidiàries de planejament municipal de Dosrius. Normes urbanístiques. Text refós 1997. Dosrius: [Inèdit], p. 58. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.S.56/217. COLL MONTEAGUDO, Ramon (2008). "Històries i llegendes de Dosrius". Duos Rios, núm. 2, p. 73. JUBANY I PINÓS, M. Àngels; ALSINA I BOIX, Neus (1990). "Excursió al pi d'en Gallifa". El Comú, núm. 16, p. 29. Http://w3.ccmaresme.es/document.php?id=1755 [Consulta: 02-06-2018].

PI D'EN GALLIFA
lloc del fet històric, ocorregut
el 14 d'agost de 1849
Mataró 1997